

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, amb seu al Palau de la Música Catalana i està integrat per joves de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals es van iniciar als cors infantils de l'entitat. El Cor va ser fundat l'any 2000 per Lluís Vilamajó, que el va dirigir durant els primers set anys. Des de llavors Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac el pianista. Ha treballat amb directors nacionals i internacionals com Mark Minkowski, Ernst Van Tiel, Norman Huynh, X. Sans, J. Busto, T. Grau, P. Ll. Biosca, X. Puig i X. Pastrana, Diego Martín-Etxebarria, M. Valdivieso, entre d'altres i amb Les Musiciens du Louvre, l'OSV, la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i Vespres d'Arnadí. Ha realitzat actuacions arreu de Catalunya, a l'Estat espanyol, Alemanya, França i Eslovènia.

Vespres d'Arnadí

És una orquestra barroca creada el 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII eren habitualment oferts als “vespres” com a postres dels sopars distingits de nobles i burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l’“arnadí”, una de les postres més antigues del País Valencià. Els músics de Vespres d'Arnadí són alhora col·laboradors de grups com Les Talents Lyriques, Accademia Bizantina, Freiburg Barockorkester, Europa Galante o Ensemble Matheus. El conjunt ha actuat en importants sales i festivals d'Europa. Des del 2016, entre juny i juliol, ofereix el Festival Vespres d'Arnadí a l'església de Sant Felip Neri de Barcelona amb gran èxit de públic i ressò a la premsa catalana. Té diversos discs que han aconseguit elogis de la crítica especialitzada. Des del 2012 Vespres d'Arnadí rep ajudes del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (ICEC) com a orquestra barroca prioritària de Catalunya, així com de l'Institut Ramon Llull.

Dipòsit legal: B4852-2018

Ressons de l'antiga Europa

DISSABTE, 14.04.2018 – 17.30 h
Palau de la Música Catalana
Petit Palau
Cicle Coral Orfeó Català

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT DE CULTURA
DE CATALUNYA

INSTITUT RAMON LLULL

INSTITUT DE CULTURA
DE CATALUNYA

INSTITUT DE CULTURA
DE CATALUNYA

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Cor de Noies de l'Orfeó Català
Vespres d'Arnadí (Dani Espasa, director)
Buia Reixach i Feixes, directora

«[...] Veig esteses de mar blava
i continents de colors,
les línies de les fronteres,
les geleres que s'han fos,

nacions que ja no existeixen,
quimeres sobre el paper.
Món perdut de la infantesa
on mai més no tornaré.[...]»

Narcís Comadira,
L'Atles

Vespres d'Arnadí:

Sara Parés i Tiam Goudarzi, flautes
Oriol Aymat, violoncel
Josep Maria Martí, guitarra i tiorba
Dani Espasa, orgue i clave

Solistes del Cor de Noies:

Teresa Guisado, Neus Llorens,
Maria Martín, Andrea Megías,
Andrea Mercadal, Maria Molina,
Sila Pintó, Natàlia Sánchez, Cristina
Tena, Marina Torra

I

Llibre vermell de Montserrat (segle XIV)
O Virgo splendens

Cançoner d'Uppsala (segle XVI)
Si la noche haze escura

Cancionero de Palacio (segle XVI)
Ay linda amiga

Anònim (segle XVI)
Soberana María

Francisco Guerrero (1528-1599)
Pastor quien madre virgen
Si tus penas no pruebo

Andrea Falconieri (1585-1656)
Folías echa para mi señora
Doña Tarolilla de Carallemos (instrumental)

Marco da Gagliano (1575-1642)
Fanciulletta ritrosetta

Girolamo Frescobaldi (1583-1643)
Begli occhi

Claudio Monteverdi (1567-1643)
Perche se m'odiavi

Filipo Vitali (1590-1654)
S'el sol si scosta

Giacomo Carissimi (1605-1674)
Partenza dalla sua donna

II

Joseph Bodin de Boismortier (1689-1755)
Sonata per a violoncel i continu en Sol menor, op. 26 núm. V
Allemanda: Allegro / Aria: Affettuoso /
Adagio / Giga: Staccato

Marc-Antoine Charpentier (1643-1704)
Salve Regina, H. 18

William Williams (1677-1704)
Sonata in imitation of birds (instrumental)

Georg Friedrich Händel (1685-1759)
Conservate / Nodi voi

Henry Purcell (1659-1695)
Oda per l'aniversari de la reina Mary
“Come ye sons of art”
“Sound the trumpet”
“Strike the viol”
“Sing ye druids”, de *Bonduca*

35'

Veus de l'edat mitjana, el Renaixement i el Barroc

La veu, l'instrument musical original, “*el més perfecte i, de fet, el més meravellós dels instruments*”, segons Johann Sebastian Bach, ens portarà de l'edat mitjana al Barroc, en un recorregut per la música encara guiada per l'ideal pitagòric de consonància, a la nova era de la història de la música amb la revolució que entre finals del segle XVI i començaments del XVII va suposar la invenció de l'harmonia i el melodrama.

Partim de la península ibèrica amb l'antífona gregoriana del segle XIV *O Virgo splendens* del *Llibre vermell de Montserrat*, peça anònima com també ho són els villancets *Si la noche haze escura*, del *Cançoner d'Uppsala*, i *Ay linda amiga*, del *Cancionero de Palacio*, així com el romanç *Soberana María*, els tres del segle XVI. Dues villanescas (cançons de temàtica popular) de joventut de Francisco Guerrero, un dels grans compositors de música sacra del Renaixement, clouen el recorregut espanyol.

Una peça instrumental sobre el tema de la *folia* espanyola, obra del compositor i llaütista italià Andrea Falconieri, ens introdueix en el període de transició entre la polifonia del Renaixement i l'inici del Barroc a Itàlia amb peces seculares de cinc compositors: el polifonista i operista florentí Marco di Gagliano; el ferrarès Girolamo Frescobaldi, el més important dels compositors de música per a teclat del Renaixement; Claudio Monteverdi, el pare de l'òpera; el madrigalista florentí Filippo Vitali, i Giacomo Carissimi, un dels compositors més importants de l'escola de Roma d'inicis del Barroc.

Deixeble de Carissimi i molt influït per l'estil italià Marc-Antoine Charpentier és un dels compositors barrocs francesos més apreciats. L'evocativa imitació dels ocells de l'obra instrumental de William Williams ens introdueix al Barroc anglès, tot i que l'encantador duo *Conservate, raddoppiate* va ser escrit per Händel quan va tornar d'Itàlia, entre el 1710 i el 1711, i abans d'instal·lar-se a Londres el 1712. Arribem al final amb Purcell, el més gran dels compositors nascuts a Anglaterra. “Come ye sons of art” és l'última de les sis odes successives que va escriure a la reina Mary pel seu aniversari. Es va interpretar per primer cop el 30 d'abril de 1694, vuit mesos abans que la reina morís de verola. “Sing ye druids”, és un duo de l'adaptació que Purcell va fer de la tragèdia de John Fletcher *Bonduca*, sobre la reina celta que va liderar una revolta contra els romans entre els anys 60 i 61, al segle I.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música